

10 oktober 2022 om 10:38

 Luister naar

Bijzonder dat Solomon uit Ethiopië hier nog niet structureel in de criminaliteit is beland

Een bevlogen en doortastende straatarts in Rotterdam, Michelle, maakte mijn vrouw attent op Solomon, een ‘ongedocumenteerde’, zoals het in jargon heet. Omdat ons oude huis leeg staat, kon zij gemakkelijk aan Michelles verzoek voldoen om Solomon onderdak te verschaffen. Vorige week diende hij zich aan: een vriendelijke man, die mij eerst bliksemsnel inschatte en onze handdruk vergezeld deed gaan van een stralende glimlach. Zijn bagage woog nog geen kilo, zijn oude fiets niet meegerekend maar zijn telefoon wel. Acht euro zat er in zijn portemonnee en vier euro stond er op zijn ov-kaart. Verder heeft hij niets. Echt niets. Hij is niet gewend spullen te hebben. Daarom vindt hij dat hij ze ook helemaal niet nodig heeft: ‘Het is gisteren ook goed gegaan.’

Omdat er nog maar één dekbed lag, stelde mijn vrouw voor nog een tweede te halen; het huis was immers nauwelijks verwarmd. Solomon schatte de situatie in de slaapkamer in en zei in vlekkeloos Nederlands: ‘Dat

hoeft niet. Er is hier geen wind.' Deze woorden bleken ingegeven door zijn ervaring in een boedelbak bij een tankstation. De baas hiervan gedoogde dat hij erin sliep. Toen mijn vrouw hem aan onze helden van burens voorstelden, Piet en Marjan, zei Solomon: 'Wat een aardige mensen.' Ze brengen hem soep.

van mijn leeftijd

Solomon is van mijn leeftijd en afkomstig uit Ethiopië. Hij ontvluchtte zijn land op negentienjarige leeftijd. Na een verblijf in Sudan kwam hij lange tijd geleden naar Nederland, op hoop van zegen. Die zegen vond hij in zijn werk: hij leerde metselen en schilderen, ook al had hij geen papieren. Hij vond deze ook in een relatie, die ongeveer vijf jaar duurde maar stukliep omdat het schier onmogelijk is een relatie te hebben met iemand die juridisch niet bestaat. Toen het uitging loog hij tegen zijn bijna-ex dat hij een vaste verblijfplaats had geregeld, haar zo ontzorgend. Sindsdien wisselt hij de straat af met detentiecentra. Solomon wilde best naar een ander land toe. Maar hij bleek nergens welkom, ook niet in zijn land van herkomst. Dat hij niet structureel in de criminaliteit is geraakt, is te danken aan zijn goede inborst en de chronische paradox in onze samenleving. Voor vijftien euro per dag (per dag!) ruimt hij vuil op. Hij wordt dus uitgebuit. Tegelijk heeft hij bij zijn 'werkgever' de gelegenheid zijn kleren te wassen. Van het kleine beetje geld per dag kan hij leven. Zo spaart hij de belastingbetaler ook weer kosten, want detentiecentra zijn duur. 's Avonds vertrekt hij naar heel slim gevonden plaatsen die in zijn netwerk als veilig en droog zijn geoordeeld. Daar is het wel ieder voor zich,

maar Solomon moet toch al vroeg weer gaan schoonmaken.

Hij mocht in de boedelbak slapen.

Ik vind het wonderlijk dat hij ons meteen vertrouwde. Zoals voor mishandelde kinderen moet het lastig zijn voor ongedocumenteerden om mensen te vertrouwen. Maar hij slaagt erin, deze getalenteerde man, die niet allen Amhaars en Tigrynia spreekt, maar ook Arabisch en vlekkeloos Engels en Nederlands. Op dit moment leest hij trouwens een boek over Nelson Mandela: 'Die heeft ook veel meegemaakt.'

spiegel

Nu wilde ik er hier een spirituele draai aan geven. Iets in de trant van: Solomon leeft zoals Jezus zijn leerlingen voorhoudt in het Matteüsevangelie, waarin Hij zegt: 'Wat maken jullie je zorgen over wat je zult eten of over hoe je je moet kleden? Kijk naar de vogels in de lucht ... ze zijn mooier dan koning Solomon in al zijn pracht ...' En ik wilde daar aan toevoegen dat Solomon in bepaalde opzichten leeft zoals monniken leven: gevrijwaard van zorgen om bezit, en misschien net een steen om hun hoofd te ruste op te leggen. Maar apostelen en monniken hadden rechten. Solomon heeft niets behalve vijftien euro per dag, een sterk en blijmoedig karakter, het vermogen mensen bliksemsnel in te schatten en een hoog arbeidsethos. Zijn hele persoon houdt ons een spiegel voor. Mij, als mens met

rechten en een dak boven mijn hoofd, die zeurt als er een trein eens niet rijdt. Ons als land. Wij slagen er blijkbaar niet in op efficiënte wijze kaf van koren te scheiden en mensen te behouden die als het zout der aarde zijn. Wie helpt Solomon, en nu eens niet in Godsnaam, maar, gewoon, in naam der wet?

Deel dit bericht:



 Mail de redactie ▾